

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 279/2013-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť B. A., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, zastúpeného advokátom JUDr. J. S., S., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Národnej protizločineckej jednotky expozitúry Východ, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-62/NKA-PZ-VY-2012, postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 201/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. A. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. marca 2013 doručená sťažnosť B. A., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Národnej protizločineckej jednotky expozitúry Východ, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru (ďalej len „NKA“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-62/NKA-PZ-VY-2012, postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálna prokuratúra“) a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 201/08.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«... uznesením vyšetrovateľa PPZ bývalého Úradu boja proti organizovanej kriminalite (ÚBOK) odbor Východ zo dňa 8. 3. 2005 pod ČVS: PPZ-34/BOK-V-I-2004 mi bolo vznesené obvinenie okrem iného, aj pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb...

... uznesením vyšetrovateľa PPZ bývalého ÚBOK - odbor Východ zo dňa 28. 12. 2005 pod ČVS: PPZ-38/BOK-V-I-2004 mi bolo vznesené obvinenie pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 ods. 2 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb...

... uznesením vyšetrovateľa PPZ bývalého ÚBOK - odbor Východ zo dňa 3. 3. 2006 pod ČVS: PPZ-34/BOK-V-I-2004 mi bolo vznesené obvinenie pre trestný čin hrubého nátlaku formou spolupáchateľstva podľa § 8 ods. 1 k § 235 a ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb...

... uznesením vyšetrovateľa PPZ Úradu boja proti korupcii - odbor Východ zo dňa 8. 8. 2006 pod ČVS: PPZ-101/BPK-V-2006 mi bolo vznesené obvinenie za trestný čin - pokračujúci zločin podplácania podľa § 333 ods. 1 ods.2 písm. a) písm. b) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z...

... uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Trebišove pod č. ORP-785/OVK-TV-2004 zo dňa 21. 3. 2007 mi bolo vznesené obvinenie za trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a všeobecného ohrozenia podľa § 179 ods. 1 v štádiu účasti podľa § 10 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb.

... uznesením vyšetrovateľa OR PZ, ÚJ a KP v Trebišove zo dňa 22. 3. 2007 pod ČVS: ORP-454/1-OSV-TV-2007 mi bolo vznesené obvinenie za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb...

V priebehu roka 2007 boli všetky označené trestné veci spojené do spoločného konania. Vyšetrovanie viedol vyšetrovateľ PPZ, ÚBOK - odbor Východ pod ČVS: PPZ-21/BOK-V-2006.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry GP SR podal podľa § 234 ods. 1 Tr. por. dňa 8. 2. 2008 obžalobu pod sp. zn. VII/2 Gv 93/06-848 na Špeciálny súd v Pezinku. Špeciálny súd v konaní pod sp. zn. BB-3 T/3/2008 na verejnom zasadnutí o prijatí obžaloby dňa 3. 7. 2008 vylúčil všetky označené trestné veci na samostatné konanie a následne samosudca Špeciálneho súdu uznesením sp. zn. BB-3 T/22/2008 zo dňa 24. 7. 2008 vrátil vec prokurátorovi, pretože zistil zásadné porušenie práv obhajcu a práv na spravodlivý súdny proces. Od tohto momentu sa na ÚBOK - odbor Východ viedlo vyšetrovanie pod ČVS: PPZ-42/BOK-V-2008 a na ÚŠP GP SR pod sp. zn. VII/2 Gv 201/08.

Listom zo dňa 14. 4. 2009 som vzniesol námietku zaujatosti proti vyšetrovateľovi PZ mjr. JUDr. J. T., ktorému som o. i. vytykal prietahy v konaní... Proti označenému uzneseniu vyšetrovateľa PZ som listom z 26. 4. 2009 podal sťažnosť. Opätovne som vytykal prietahy v konaní a zároveň som v zmysle § 230 ods. 2, písm. f), Tr. por. podal podnet prokurátorovi na odňatie veci. Sťažnostný orgán uznesením z 30. 4. 2009 pod ČVS: PPZ-42/BOK-V-2008 mnou podanú sťažnosť zamietol. Opäť absentuje vyjadrenie k prietahom v konaní. Upovedomením prokurátora ÚŠP GP SR zo 30. 10. 2009 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-24 som bol vyrozumelý, že „neexistujú dôvody na odňatie predmetnej trestnej veci tomuto vyšetrovateľovi“...

Dňa 29. 1. 2010 bola ÚŠP GP SR doručená moja sťažnosť na prietahy v konaní. Prokurátor ÚŠP ma upovedomením z 19. 2. 2010 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-31 vyrozumel, že moju sťažnosť preskúma...

Žiadosťou z 17. 5. 2010 som požiadal špeciálneho prokurátora o preskúmanie postupu prokurátora ÚŠP. Vytýkal som prietahy v konaní a tiež skutočnosť, že moja sťažnosť na prietahy z 27. 1. 2010 nebola preskúmaná.

Správou o preskúmaní postupu prokurátora z 20. 10. 2010 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-44 mi špeciálny prokurátor oznámil, aké úkony boli vykonané, ktorí svedkovia sú na úteku

a že sa uvažuje o postupe podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. a že som vypovedal plnomocenstvo obhajcom a bolo potrebné ustanoviť obhajcom mojím spoluobvineným. Predovšetkým chcem upriamiť pozornosť Ústavného súdu na to, že moju žiadosť z 17. 5. 2010 špeciálny prokurátor vybavil správou z 20. 10. 2010, čo už samo o sebe možno považovať za prieťahy v konaní...

V sťažnosti z 5. 2. 2011 adresovanej prokurátorovi ÚŠP som vytýkal prieťahy v konaní. V upovedomení prokurátora ÚŠP z 6. 5. 2011 pod sp. zn. VII/2 Gv 201/08-61 je uvedené, že vec pošk. H. bude musieť byť vylúčená na samostatné konanie... K prieťahom v konaní sa prokurátor nevyjadril...

Špeciálnemu prokurátorovi som dňa 18. 2. 2011 adresoval žiadosť o preskúmanie postupu prokurátora ÚŠP. Vytýkal som prieťahy v konaní... Špeciálny prokurátor v správe z 19. 4. 2011 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-59 v podstate ospravedlňuje postup vyšetrovateľa PZ a prokurátora ÚŠP, avšak neprijal žiadne konkrétne opatrenia, za účelom odstránenia prieťahov v konaní...

... dňa 16. 9. 2011 som adresoval špeciálnemu prokurátorovi žiadosť o preskúmanie postupu prokurátora. Opätovne som vytýkal prieťahy v konaní. Špeciálny prokurátor v správe z 16. 11. 2011 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-72 už priznáva určité prieťahy v konaní zo strany prokurátora, ktoré však zároveň ospravedlňuje inými dôležitými trestnými vecami a pracovnou zaťaženosťou...

Žiadosťou zo dňa 13. 10. 2011 som požiadal generálneho prokurátora SR o preskúmanie postupu špeciálneho prokurátora, prokurátora ÚŠP a vyšetrovateľa PZ. Generálny prokurátor v správe z 16. 1. 2012 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-78 priznáva „určitý časový sklz“, ktorý zároveň ospravedlňuje nadmernou zaťaženosťou dozorujúceho prokurátora na iných trestných veciach, aj špeciálneho prokurátora...

Podaním z 10. 4. 2012 som požiadal Špeciálneho prokurátora o preskúmanie postupu dozorového prokurátora... Špeciálny prokurátor mi listom z 29. 10. 2012 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-97 oznámil, že na moju žiadosť z 10. 4. 2012 bolo odpovedané listom riaditeľa Odboru všeobecnej kriminality z 2. 5. 2012 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-87...

Podaním z 26. 11. 2012 som požiadal generálneho prokurátora SR o preskúmanie postupu vyšetrovateľa PZ, dozorového prokurátora a špeciálneho prokurátora. Generálny

prokurátor mi listom z 12. 2. 2013 sp. zn. VII/2 Gv 201/08-5 oznámil, že nezistil žiadne prietahy v konaní ani iné nedostatky...

Postup vyšetrovateľa PZ, dozorového prokurátora ÚŠP GPSR, špeciálneho prokurátora a generálneho prokurátora SR je nezlučiteľný s mojimi právami na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 48 ods.2 Ústavy a príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku... Predovšetkým poukazujem na tú skutočnosť, že ja svojim správaním a postupom nespôsobujem prietahy v konaní, skôr naopak, opakovanými podnetmi sa domáham toho, aby orgány činné v trestnom konaní konali... V roku 2008 boli sudcom Špeciálneho súdu uvedené trestné skutky vrátené prokurátorovi na došetrenie. Od tohto momentu sa orgány v trestnom konaní opäť dopúšťajú prietahov v konaní...

V roku 2008 nebol vykonaný žiadny úkon. Od r. 2009 do r. 2013 síce bol vykonaný istý počet úkonov, čo však neznamená, že konanie smeruje k skončeniu vyšetrovania...

Sumarizujúc vyššie uvedené tvrdím, že vo vyšetrovaní predmetnej trestnej veci boli porušené moje práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy SR.»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

„1) Základné právo B. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre expozitúre Východ v Košiciach pod ČVS: PPZ-62/NKA-PZ-VY-2012 bolo porušené.

2) Základné právo B. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 201/08 bolo porušené.

3) Základné právo B. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 201/08 bolo porušené.

4) Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre, expozitúre Východ v Košiciach sa zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa.

5) *Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre, expozitúre Východ v Košiciach v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-62/NKA-PZ-VY-2012 sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.*

6) *Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi ako primerané finančné zadosťučinenie peňažnú sumu vo výške 8 000 €, ktorú je mu povinné vyplatiť Prezídium Policajného zboru, národná kriminálna agentúra expozitúra Východ v Košiciach, peňažnú sumu vo výške 4 000 €, ktorú je mu povinný zaplatiť Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a peňažnú sumu vo výške 2 000 €, ktorú mu je povinná zaplatiť Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a to všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

7) *Prezídium Policajného zboru, národná kriminálna agentúra - expozitúra Východ v Košiciach je povinná uhradiť trovy konania k rukám advokáta JUDr. J. S., S. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“*

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

V súvislosti s námietkami sťažovateľa o porušení jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom orgánov činných v trestnom konaní, a teda postupom NKA, špeciálnej prokuratúry a generálnej prokuratúry ústavný súd z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyžiadaného spisu NKA sp. zn. ČVS: PPZ-62/NKA-PZ-VY-2012 a z jej vyjadrenia zistil stav konania vo veci.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil, že základné právo na konanie bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni od okamihu vznesenia obvinenia konkrétnej osobe, keď sa dotknutá osoba stáva procesnou stranou v konaní buď ako obvinený, alebo

poškodený (II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02, III. ÚS 77/09). V danom prípade bolo sťažovateľovi v priebehu rokov 2005 až 2007 vznesených viacero obvinení, pričom jeho trestné veci boli spojené na spoločné konanie. Prvé z obvinení mu bolo vznesené 8. marca 2005. Od tohto okamihu teda ústavný súd posudzoval priebeh prípravného konania a postup orgánov činných v trestnom konaní.

Podľa zistení ústavného súdu namietané trestné konanie prebieha už viac ako 8 rokov a dosiaľ nebolo právoplatne skončené.

Na tomto mieste považuje ústavný súd za dôležité zdôrazniť význam trestného stíhania pre dotknutú osobu – v danom prípade pre sťažovateľa ako obvineného. Výsledok trestného konania je z hľadiska nadobudnutia právnej istoty sťažovateľa, hoc aj v inej trestnej veci odsúdeného na doživotie, podstatný. Sťažovateľ ako obvinený z protiprávnej činnosti (organizovanej, násilnej, majetkovej a inej) je povinný podriaďiť sa trestnému procesu, ale na strane druhej má právo na to, aby jeho záležitosť bola čo najskôr objasnená a prerokovaná. Podľa názoru ústavného súdu je potrebné, aby priebehu trestného konania a jeho včasnému ukončeniu bola zo strany orgánov činných v trestnom konaní (prípadne neskôr aj zo strany všeobecného súdu) venovaná náležitá pozornosť.

Ústavný súd konštatuje, že predmetom namietaného trestného konania sú viaceré skutky sťažovateľa a ďalších osôb obvinených z trestnej činnosti. Ústavný súd danú vec už „prima facie“ hodnotí ako skutkovo veľmi náročnú, vyžadujúcu si realizáciu veľkého počtu procesných úkonov. Podľa zistení ústavného súdu vyšetrovateľ v danej veci vykonal množstvo úkonov pre účely náležitého zistenia skutkového stavu. V rámci toho vykonal viaceré výsluchy sťažovateľa a ďalších obvinených, výsluchy poškodených a svedkov, konfrontácie medzi osobami, rekognície osôb, znalecké dokazovanie a v neposlednom rade sa musel vysporiadať s početnými námietkami zaujatosti vznesenými sťažovateľom a riešiť aj otázku ukončenia plných mocí obhajcom v prípade povinnej obhajoby.

Ústavný súd je toho názoru, že vyšetrovateľ v danej veci postupoval plynulo a úkony trestného konania vykonával pravidelne. Aj keď namietané konanie prebieha už viac ako

8 rokov, do tejto doby nemožno pripočítať obdobie takmer celého roka 2008, keď v januári 2008 vyšetrovateľ umožnil dotknutým osobám preštudovať vyšetrovací spis po skončení vyšetrovania, podal návrh na podanie obžaloby, ktorú špeciálna prokuratúra podala na špeciálny súd vo februári 2008, až do decembra 2008, keď bol spis vrátený špeciálnej prokuratúre z dôvodu odmietnutia časti obžaloby. Ústavný súd v priebehu tohto konania, ktoré hodnotí ako zložité s ohľadom na počet skutkov a obvinených, zaznamenal aj obdobie ojedinelej nečinnosti v trvaní vyše 6 mesiacov (od 19. júla 2010, keď Špecializovaný trestný súd ustanovil jednému z obvinených obhajcu, do 31. januára 2011, keď vyšetrovateľ vyrozumel obhajcov o plánovaných úkonoch).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní či inom konaní pred orgánom verejnej moci má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Na kratšie obdobia nečinnosti orgánu verejnej moci ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (obdobne napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Ústavný súd konštatuje, že vyšetrovateľ v tejto veci priebežne konal, vykonal množstvo procesných a iných úkonov, a aj keď bol v označenom období nečinný, táto jeho nečinnosť vzhľadom na charakter konania a jeho skutkovú náročnosť ovplyvňujúcu aj časové hľadisko výraznou mierou neprispela k predĺženiu konania. Ústavný súd konštatuje, že namietané konanie trvá už dlhšiu dobu, ale zároveň tvrdí, že pri posudzovaní dĺžky a priebehu konania nemožno bez ďalšieho uplatniť formálne hľadisko, ale je potrebné prihliadnuť na okolnosti prípadu aplikujúc metódu „in concreto“. To znamená, že ústavný súd pri posudzovaní možného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bral do úvahy nielen doterajšiu dĺžku konania, ale prihliadal aj na špecifiká konania, ktoré spočívajú v skutkovej zložitosti, charaktere vyšetrovanej trestnej činnosti, väčšom počte obvinených, čomu nepochybne zodpovedá aj rozsah dokazovania. Vychádzajúc z uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že doterajší priebeh prípravného konania zatiaľ zodpovedá obsahu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pričom zistené obdobie ojedinelej nečinnosti (vzhľadom na zložitosť

vyšetrovanej veci a množstvo vykonaných úkonov) v súčasnej dobe ešte nedosiahlo takú úroveň a intenzitu, ktorá by znamenala porušenie označeného základného práva.

V súvislosti s priet'ahmi v konaní s'ťažovateľ namietal aj postup špeciálnej prokuratúry, ktorá v prípravnom konaní vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti, ako aj postup generálnej prokuratúry, ktorá na základe s'ťažovateľových podnetov preskúmavala postup podriadenej prokuratúry a policajta. Týmto orgánom s'ťažovateľ vytýkal, že ich odpovede na jeho žiadosti a podnety, ako aj ich pokyny neprispeli k urýchleniu prípravného konania. V tejto súvislosti s'ťažovateľ namietal aj to, že jeho „s'ťažnosť na priet'ahy v konaní“, ktorá bola špeciálnej prokuratúre doručená 29. januára 2010, nebola preskúmaná a vybavená zákonným spôsobom, keďže prokurátor mu oznámil, že potom, ako sa vyšetrovací spis dostane do jeho dispozičnej sféry, bude upovedomený o výsledku preskúmania. Na tomto mieste považuje ústavný súd za dôležité upriamiť pozornosť na to, že k preskúmaniu postupu policajta zo strany špeciálnej prokuratúry došlo neskôr, a to aj na základe jeho neskoršej žiadosti zo 17. mája 2010, a to listom č. k. VII/2 Gv 201/08-44 z 20. októbra 2010.

Ústavný súd zastáva názor, že daným postupom špeciálnej prokuratúry pri vybavovaní s'ťažovateľovej „s'ťažnosti na priet'ahy“ v prípravnom konaní sa nevytvára žiadna možnosť porušiť jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne napr. III. ÚS 73/05, III. ÚS 336/06). Hoci prokurátor môže v rámci dozoru nad dodržiavaním zákonnosti osobne vykonať aj jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie, o takúto situáciu v tomto prípade nešlo, pretože špeciálna prokuratúra v tomto ohľade nekonala o trestnom obvinení s'ťažovateľa, ale zaoberala sa jeho žiadosťou o preskúmanie postupu policajta.

Ústavný súd konštatoval, že postup vyšetrovateľa NKA v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-62/NKA-PZ-VY-2012 zatiaľ spĺňa požiadavky vyplývajúce z čl. 48 ods. 2 ústavy. Totožný záver prijal ústavný súd aj vo vzťahu k dozorujúcej – špeciálnej prokuratúre a generálnej prokuratúre zaoberajúcej sa podnetmi s'ťažovateľa na postup a priet'ahy orgánov činných v trestnom konaní.

Uvedené skutočnosti boli podkladom na záver ústavného súdu o tom, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju preto ústavný súd už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol, čo však neznamená, že ak by sa vo veci vyskytli priesťahy, sťažovateľ by nemohol podať novú sťažnosť na porušenie základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, ktoré v nej uplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2013